

Sygn. akt IV Ua 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016r.

Sąd Okręgowy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Bogusław Łój (spr)

Sędziowie : Sędzia SO Katarzyna Kijowska

Sędzia SO Małgorzata Woźniak-Zendran

Protokolant : st.sek.sąd. R.Duchnicka-Tylutka

po rozpoznaniu w dniu ***26 kwietnia 2016r. w Zielonej Górze***

na rozprawie

sprawy z odwołania ***M. Ł.***

przeciwko ***Z. (...) w Z.***

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji ***odwołującego***

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Zielonej Górze

z dnia 19.02.2016r. (Sygn. akt IV U 287/14)

oddala apelację.

SSO Małgorzata Woźniak-Zendran SSO Bogusław Łój SSO Katarzyna Kijowska

Sygn. akt IV Ua 11/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...) Z. (...) w Z. odmówił ubezpieczonemu M. Ł. prawa do podwyższenia jednorazowego odszkodowania wskutek pogorszenia się stanu zdrowia z tytułu choroby zawodowej, stwierdzonej decyzją nr NS: H./ (...) z dnia (...). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka, wynikająca z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009.167.1322 ze zm.), gdyż zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej ZUS, określony orzeczeniem z dnia (...). uszczerbek na zdrowiu wynoszący 40% nie uległ pogorszeniu.

Wnioskodawca M. Ł. złożył odwołanie od w.w. decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez podwyższenie jednorazowego odszkodowania z uwagi na powstanie nowych schorzeń i dolegliwości w związku z chorobą nowotworową.

W odpowiedzi na odwołanie Z. (...) w Z. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 30.01.2014 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV U 2015/13 oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji.

Na skutek wniesionej apelacji Sąd Okręgowy w Zielonej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29.04.2014 r. wydanym w sprawie IV Ua 3/14 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Rejonowy w Zielonej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie IV U 287/14, po uwzględnieniu wskazówek Sądu Okręgowego i ponownym przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wyrokiem z dnia 19.02.2016 r. odwołanie M. Ł. oddalił.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony M. Ł. był długoletnim pracownikiem huty (...) S.A., zatrudnionym od dnia 11.06.1980 r., z przerwami do dnia 31.12.2004 roku.

Decyzją z dnia (...) roku nr NS: H./ (...) I. (...) w Ż. w sprawie NS: H. (...)(...) stwierdził u M. Ł. chorobę zawodową- raka oskrzelopochodnego płuca prawego- gruczolakoraka- typ oskrzelikowo- pęcherzykowy.

W dniu 5.10.2011 r. wnioskodawca M. Ł. złożył do Z. (...) wnioski o wydanie orzeczenia w przedmiocie jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej.

Lekarz orzecznik Z. (...) ustalił u ubezpieczonego 40% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej stwierdzonej decyzją nr (...). Naruszenie sprawności organizmu spowodowane było rakiem oskrzelopochodnym prawego płuca.

Decyzją z dnia (...), znak: (...) organ rentowy przyznał ubezpieczonemu M. Ł. jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej za 40% uszczerbku na zdrowiu.

W dniu 7.02.2013 r. M. Ł. wystąpił do Z. (...) z wnioskiem o ponowne ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu z związku z pogorszeniem się stanu zdrowia.

Orzeczeniem z dnia (...) lekarz orzecznik Z. (...) stwierdził, że uszczerbek na zdrowiu M. Ł. wynosi 40%, a więc określony orzeczeniem z dnia (...) nie uległ pogorszeniu.

Ubezpieczony M. Ł. wniósł sprzeciw do komisji lekarskiej Z. (...), która w dniu 19.04.2013 r. zajęła tożsame stanowisko co lekarz orzecznik. Komisja lekarska nie stwierdziła pogorszenia stanu zdrowia, wskazując, że aktualnie schorzenie jest bez cech rozsiewu, bez cech wznowy, bez klinicznych wykładników niewydolności oddechowej.

U M. Ł. z punktu widzenia pulmonologicznego w porównaniu z 26.10.2011 r. stwierdzono pewne pogorszenie stanu zdrowia, gdyż w lutym 2013 r. rozpoznano astmę oskrzelową na zaświadczeniu o stanie zdrowia. W opisie tego zaświadczenia napisano o zgłoszeniu się z objawami astmy w marcu 2012 roku. Astma oskrzelowa jednak nie wynika z choroby zawodowej i jej leczenia (rak płuca leczony operacyjnie). Umiarkowana w swoim przebiegu astma, częściowo kontrolowana bez znaczących zaburzeń wentylacji przez nią powodowanych, bez poważnych zaostrzeń, nie zwiększa uszczerbku na zdrowiu z tytułu choroby zawodowej ani o 10% ani o nawet 1%. Astma oskrzelowa jest odrębną chorobą niezwiązaną z wykonywanym wcześniej zawodem, nie można wobec tego mówić o uszczerbku na zdrowiu z tytułu choroby zawodowej.

U M. Ł. rozpoznaje się obecnie zaburzenia depresyjne i lękowe- mieszane(...). Rozpoznane zaburzenie pojawiło się po zachorowaniu na nowotwór, jednak nie jest możliwe jednoznaczne określenie czy jest jego wyłącznym następstwem. Z dużym prawdopodobieństwem można mówić o wpływie choroby na stan psychiczny opiniowanego. Niepokój jaki

odczuwa odnośnie ryzyka nawrotu choroby, dyskomfort związany z bólem oraz zmiana w percepcji własnej osoby wpływają na samopoczucie wnioskodawcy. Nie jest jednak możliwe określenie procentowego uszczerbku na zdrowiu wynikającego z zaburzeń psychicznych. Rozpoznanie jakim są zaburzenia depresyjno- lękowe nie występuje w tabeli uszczerbkowej ani nie mogą zostać zakwalifikowane do żadnego z jej punktów.

Rozpoznane schorzenie jakim są zaburzenia depresyjno- lękowe mogą wynikać między innymi z choroby zawodowej.

Rozpoznane u M. Ł. zaburzenia lękowo-depresyjne najprawdopodobniej są następstwem przebytej choroby nowotworowej. Zaburzenia lękowe jak i depresyjne są jednymi z najczęstszych zaburzeń psychicznych występujących u pacjentów onkologicznych. Widoczne u M. Ł. poczucie zagrożenia, przygnębienia, niepokoju, napięcia, koncentracji na doznaniach somatycznych wpisują się w ten schemat.

Zaburzenia lękowo- depresyjne nie występują w tabeli uszczerbkowej Z. (...), nie można też ich zakwalifikować do żadnych z jej punktów.

Nie jest znany stan zdrowia psychicznego M. Ł. z okresu przed 26.10.2011 r., co uniemożliwia określenie czy stan jego zdrowia psychicznego uległ pogorszeniu.

Nie jest możliwe ustalenie jaki powodują uszczerbek na zdrowiu ponad ustalone wcześniej 40% z powodu braku odpowiedniego punktu w tabeli uszczerbkowej

U wnioskodawcy rozpoznaje się stan po wycięciu płata górnego płuca prawego z powodu raka oskrzelopochodnego z kilkuletnim przebiegiem bez nawrotu choroby nowotworowej. Przed ponad 4 lata zakończono chirurgiczne leczenie przeciwnowotworowe gruczolakoraka płata górnego płuca prawego. Chorobę rozpoznano we wczesnym okresie zaawansowania klinicznego. Do korzystnych czynników prognostycznych, występujących u wnioskodawcy zaliczyć należy ograniczone rozmiary ogniska pierwotnego, wysoki stopień zróżnicowania komórkowego G-I oraz brak zmian przerzutowych w usuniętych węzłach chłonnych śródpiersiowych. Obecnie ryzyko wznowy miejscowej lub odległej nie jest duże. Z przyczyn onkologicznych, u wnioskodawcy nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia, w porównaniu do orzeczenia Lekarza Orzecznika (...) z dnia 26.10.2011 r., określającego stopień uszczerbku na zdrowiu w wysokości 40%. U M. Ł. obserwuje się stabilny, pod względem onkologicznym, stan zdrowia, pozwalający, z dużym prawdopodobieństwem, na oczekiwanie korzystnego odległego wyniku leczenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przeprowadzone ponowne postępowanie dowodowe – w ocenie Sądu Rejonowego – nie pozwoliło na ustalenie, by uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową uległ zwiększeniu w stosunku do orzeczonych wcześniej 40%.

Sąd I instancji w pełni zaaprobował argumentację i wnioski wynikające z opinii biegłych pulmonologa i onkologa, uznając je za wiarygodny i pełnowartościowy materiał dowodowy.

Z opinii biegłego lekarza pulmonologa wynikał wniosek, że astma oskrzelowa nie wynika z choroby zawodowej i jej leczenia, a także, że schorzenie to nie zwiększa uszczerbku na zdrowiu w związku z rozpoznaną chorobą zawodową nawet o 1%. Biegła wskazała wprost, że rozpoznawana obecnie astma oskrzelowa nie jest związana z wykonywanym wcześniej zawodem, więc nie można mówić o uszczerbku na zdrowiu z jej tytułu.

Z kolei z opinii biegłego lekarza onkologa wynikało, że z przyczyn onkologicznych, u wnioskodawcy nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia, w porównaniu do orzeczenia lekarza orzecznika Z. (...) z dnia 26.10.2011 r., określającego stopień uszczerbku na zdrowiu w wysokości 40%. Biegły podał w wydanej opinii, że u M. Ł. obserwuje się stabilny, pod względem onkologicznym, stan zdrowia, pozwalający, z dużym prawdopodobieństwem, na oczekiwanie korzystnego odległego wyniku leczenia.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że M. Ł. nie przedstawił żadnych argumentów, które mogłyby ewentualnie poddać w wątpliwość wartość merytoryczną w/w opinii czy też zasadność wniosków w nich zawartych. Wnioskodawca kwestionował zasadność opinii wszystkich biegłych, wskazując jednak ogólnie na oczywistość pogorszenia stanu zdrowia i wpływu na procentowy uszczerbek na zdrowiu. Zarzuty wnioskodawcy stanowiły wyłącznie wyraz jego niezadowolenia z powodu niekorzystnych wniosków płynących z opinii, a więc ocenę subiektywną, nie wskazującą na konkretne uchybienia biegłych lekarzy sądowych.

W postępowaniu, przed Sądem I instancji, przeprowadzony zostały również dowód z opinii biegłego psychologa, a wobec tego, że pierwsza z wydanych opinii nie pozwalała na jednoznaczne ustalenie spornych kwestii, dopuszczono dowód z opinii kolejnego biegłego tej samej specjalności.

Z obu wydanych opinii wynikało, że wnioskodawca M. Ł. cierpi na zaburzenia depresyjne i lękowe, które mogą wynikać z choroby zawodowej, ale jednocześnie, że schorzenie to nie występuje w tabeli uszczerbkowej, ani nie może zostać zakwalifikowane do żadnego z jej punktów.

Obie biegłe w wydanych opiniach wskazały również na to, że nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, czy stan zdrowia psychicznego uległ pogorszeniu w stosunku do 26.10.2011 r., kiedy to po raz pierwszy wydano orzeczenie w przedmiocie uszczerbku na zdrowiu.

Sąd I instancji zważył, że rozważania biegłych, podzielane przez wnioskodawcę i nie kwestionowane przez Sąd Rejonowy, odnośnie wpływu rozpoznanej choroby onkologicznej na stan psychiczny badanego nie mogły mieć wpływu na ustalenie uszczerbku na zdrowiu wyższego niż do tej pory orzeczony tj. ponad 40%. Brak określonego punktu tabeli oraz sformułowanie, że zaburzenia lękowe i depresyjne mogą wynikać m.in. z choroby zawodowej nie pozwalały na ustalenie, by istniał uszczerbek przekraczający 10% ponad dotychczas ustalony.

W ocenie Sądu wydane w sprawie opinie były wystarczające dla rozstrzygnięcia spornych kwestii, a wnioski płynące z wydanych w sprawie opinii w żaden sposób nie podważały zasadności orzeczeń lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS. Żaden z biegłych wydających opinie w niniejszej sprawie nie stwierdził pogorszenia się stanu zdrowia w rozumieniu przepisu art. 12 ust. 2 ustawy.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błędy w związku z orzeczeniem polegające na:

a) naruszeniu przez biegłych pewnych zasad wykonywania opinii w sprawach jak niniejsza, to jest naruszenie prawa materialnego w postaci norm rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 234/2002, poz. 1874, ze zmianami):

- w §8 pkt 2 i 3: „Jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania” i „Jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej”;

- w §9 pkt 1: „Jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów lub układów, ogólny stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowej, z ograniczeniem do 100%”, jak i

- w §10 pkt 2: „Jeżeli nie jest możliwe określenie, w jakim stopniu organ, narząd lub układ był upośledzony przed wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, przyjmuje się, że upośledzenia nie było”

b) nieustaleniu tego, co jest istotą postępowania oraz

c) nieuwzględnieniu pewnych ustaleń dokonanych w toku innego jednocześnie toczącego się postępowania, istotnych dla tego postępowania,

Wskazując na powyższe zarzuty apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz orzeczenie o kosztach sądowych, tj. zwrot opłaty sądowej od apelacji w dwóch postępowaniach odwoławczych w łącznej kwocie 60 złotych oraz kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje (jednokrotnie w I instancji i dwukrotnie w II instancji) w łącznej kwocie 8.856 zł (3x 2.952 zł).

Apelujący wniósł nadto o dopuszczenie dowodu z akt Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie IV P 6/12, a szczególnie w zakresie protokołu rozprawy z 3003.2016 r., wyroku z tego samego dnia oraz pisemnego uzasadnienia wymienionego wyroku.

W uzasadnieniu apelacji znalazło się rozwinięcie powyższych zarzutów i wniosków.

Postanowieniem z dnia 26.04.2016 r. Sąd dopuścił dowód z ustnej i pisemnej opinii biegłych sądowych lekarzy w sprawie IV P 6/12, z zeznań powoda oraz wyroku wydanego w sprawie (k. 246v akt sąd.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna, jako że bezzasadne okazały się podniesione w niej zarzuty.

Zgodnie z treścią art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

Kontrola instancyjna nie daje podstaw do stwierdzenia nieważności w niniejszej sprawie. Tym samym dalszy zakres kognicji Sądu odwoławczego wyznacza treść orzeczenia i zakres zarzutów podniesionych w apelacji.

Powód w swej apelacji zarzucił w szczególności naruszenie przez biegłych przepisów prawa materialnego tj. norm rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 954), powołując się na treść §8 pkt 2 i 3, §9 pkt 1 oraz §10 pkt 2, nie formułując przy tym merytorycznych zarzutów, bezpośrednio odnoszących się do wniosków wpływających z opinii biegłych powołanych w niniejszej sprawie.

W swej apelacji powód podnosił także, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do ustalenia tego, co jest istotą postępowania, odnosząc się w tym względzie do zważeń i zaleceń Sądu II instancji w sprawie sygn. akt IV Ua 3/14 przed przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji w wyniku ponownego rozpoznania sprawy, zgodnie z zaleceniami Sądu II instancji, wszechstronnie przeprowadził prawidłowe i wystarczające dla rozstrzygnięcia postępowanie dowodowe, zaś w świetle zebranych dowodów właściwie ocenionych w myśl art. 233 § 1 k.p.c. dokonał prawidłowych ustaleń. Zauważyć ponadto należy, że Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy i obszerny uzasadnił swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym wyroku.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji, przyjmując je za integralną część swojego uzasadnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego, przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy nie doszło do naruszenia ani przepisów postępowania, ani przepisów prawa materialnego. Sąd I instancji wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, opierając się na zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym w postaci opinii biegłych sądowych lekarzy pulmonologa, onkologa, psychologa i psychiatry.

Sąd Okręgowy nie kwestionuje odczucia odwołującego co do stanu zdrowia, jednakże materiał zgromadzony w niniejszej sprawie, w postaci przeprowadzonych dowodów z opinii powołanych w sprawie biegłych sądowych lekarzy pulmonologa, onkologa, psychologa i psychiatry, nie daje podstaw do stwierdzenia, że uszczerbek na zdrowiu, będący następstwem choroby zawodowej, uległ zwiększeniu o co najmniej 10 punktów procentowych w stosunku do tego, który był podstawą przyznania odszkodowania na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 18.11.2011 r. tj. na poziomie 40%.

Sąd nie miał wątpliwości co do prawidłowości wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych lekarzy – specjalistów w zakresie rozpoznanych u badanego schorzeń, które Sąd I instancji uznał za wiarygodny i pełnowartościowy materiał dowodowy. M. Ł. nie zdołał zaś podnieść w stosunku do opinii biegłych zastrzeżeń wywołujących wątpliwości Sądu co do merytorycznej strony opinii i prawidłowości ich wniosków.

Wyłącznie subiektywna polemika z dokonaną przez Sąd meriti oceną braku wyższego niż orzeczony uszczerbek na zdrowiu, która znalazła medyczne usprawiedliwienie we wszystkich opiniach biegłych lekarzy sądowych, jest zatem nieuprawniona, nieusprawiedliwiona i nieuzasadniona. W konsekwencji wniesiony przez powoda zarzut okazał się bezzasadny.

Apelujący zarzucił nadto, że Sąd nie uwzględnił pewnych ustaleń dokonanych w toku innego toczącego się postępowania, domagając się w tym względzie dopuszczenia dowodu z akt w sprawie IV P 6/12.

Z uwagi na przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w sprawie IV P 6/12 dowody prowadzące do ustalenia stanu zdrowia powoda M. Ł. w związku z chorobą nowotworową, Sąd odwoławczy postanowił w niniejszej sprawie dopuścić dowód z ustnej i pisemnej opinii biegłych sądowych lekarzy w sprawie IV P 6/12, z zeznań powoda oraz wyroku wydanego w sprawie.

Jakkolwiek przeprowadzone w sprawie IVP 6/12 postępowanie wykazało zasadność roszczenia od pozwanego zakładu pracy (...) S.A. w I. zapłaty znacznej części żądanej kwoty tytułem zadośćuczynienia, wskutek powstania uszczerbku na zdrowiu, powstałego w wyniku wystąpienia u powoda M. Ł. choroby zawodowej – raka oskrzelopochodnego płuca prawego i następstw z nim związanych, a także ustalenia odpowiedzialności pozwanego zakładu za skutki choroby zawodowej, to przeprowadzony dowód z opinii biegłych potwierdził ustalenia dokonane w sprawie IV Ua 11/16.

Przeprowadzony w sprawie dowód z opinii zasadniczej (z dnia 09.11.2013 r.) i uzupełniających (z dnia 25.02.2015 r. i 21.11.2015 r.) biegłych sądowych lekarzy psychiatry I. Z. (1) oraz psychologa D. F. wykazał, że u opiniowanego co prawda rozpoznano schorzenie z kręgu zaburzeń nerwicowych: zaburzenia adaptacyjne z komponentą lękowo-depresyjną, jednakże nie powoduje ono u opiniowanego trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód z ustnej opinii biegłej psycholog D. F. potwierdził, że stan zdrowia powoda związanego z chorobą nowotworową nie dał podstawy do stwierdzenia u niego trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Okoliczność, że powód ani bezpośrednio po rozpoznaniu, ani w trakcie leczenia nowotworu nie rozpoczął leczenia psychiatrycznego, uzasadnia twierdzenie, że stan zdrowia psychicznego badanego tego wówczas nie wymagał. Zdaniem biegłej psycholog zaburzenia występujące u M. Ł. nie spełniają warunku wynikającego z 10b tabeli, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, tj. nie doszło do ujawnienia się psychozy w następstwie ciężkiego stresu. Biegła ustosunkowała się przy tym do stawianych przez powoda zastrzeżeń, wskazując na to, że

podawane przez niego informacje nie wpływają na wydaną przez nią opinię. Fakt, że od września 2013 r. powód zaczął korzystać z terapii nie wpływa na możliwość ustalenia trwałego uszczerbku na zdrowiu, wynikającego z tabeli.

Biegła sądowa lekarz psychiatra I. Z. (2) na rozprawie w dniu 14.03.2016 r. w sprawie IV P 6/12 podtrzymała w całości wydaną przez siebie opinię główną i uzupełniającą. Biegła wskazała, że dokonując oceny stanu zdrowia psychicznego powoda wraz z biegłą psycholog uwzględniła obie tabele uszczerbkowości, zarówno obowiązującą przed 2013 r., jak i po tej dacie, ale żadna z nich nie pozwala na ustalenie u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu wynikającego, czy to z pkt 10b, czy z pkt 9 tabeli. Zdaniem biegłej nie jest możliwe zakwalifikowanie stanu powoda jako jednostki zespołu stresu pourazowego, bowiem jednostka ta jest przewidziana dla nagłych zdarzeń takich jak wypadek, czy wojna, nie jest zaś przewidziana jako konsekwencja zaistnienia choroby nowotworowej. Gdy powód podjął leczenie psychiatryczne w 2013r. upłynęło więcej niż 24 miesiące od przebytej operacji płuca prawego, a to wskazuje na inne czynniki, które współlistnieją i wywołują potrzebę leczenia psychiatrycznego. Powód nie spełnia wymogu klasyfikacji z pkt 9 czy 10 z tabeli, także z tego względu, że nie doszło u niego do urazu czaszkowo- mózgowego.

Biegła psychiatra I. Z. podkreśliła, że nie może interpretować przyporządkowania do konkretnego punktu wynikającego z tabeli w sposób rozszerzający, a cytowany przez powoda przepis o odpowiednim stosowaniu najbardziej zbliżonego punktu z tabeli do jednostek chorobowych wprost w niej nie wymienionych, nie dotyczy przypadku powoda. Rozpoznane zaburzenia adaptacyjne z komponentą lękowo -depresyjną nie kwalifikują się do pkt 10b w tabeli i nie jest możliwe jej odpowiednie zastosowanie do tej jednostki chorobowej. Podstawą rozpoznania i klasyfikacji do pkt 10 jest uraz czaszkowo- mózgowy, którego powód nie przeszedł.

Również z dopuszczonego przez Sąd w sprawie IV P 6/12 dowodu z opinii biegłej sądowej lekarz pulmonolog B. Z. wynika, że dotychczas określony uszczerbek na zdrowiu M. Ł. wynoszący 40% nie uległ pogorszeniu. Biegła stwierdziła, że nie ma przerzutów choroby, ani jej wznowy miejscowej. Rozpoznana w 2013 r. astma oskrzelowa nie ma zaś żadnego związku z chorobą zawodową w postaci raka oskrzelikowo- pęcherzykowego. Ani rak płuca, ani operacja klatki piersiowej, nie są czynnikami ryzyka wystąpienia astmy oskrzelowej, bowiem aby dokonać rozpoznania u pacjenta choroby zawodowej w postaci astmy oskrzelowej muszą powstać udokumentowane objawy tej choroby najpóźniej w ciągu roku od zaprzestania pracy w określonych warunkach w zakładzie.

Co istotne M. Ł. nie zgłosił zastrzeżeń do ww. opinii biegłych.

Dowody te w istocie potwierdziły zasadność wywodów Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie w wyniku których Sąd Rejonowy uznał, iż stan zdrowia odwołującego nie uległ pogorszeniu w stopniu przekraczającym 10% w stosunku do tego, który był podstawą przyznania odszkodowania za 40% uszczerbek na zdrowiu.

Pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci opinii biegłej onkolog K. Ż., również nie dał podstaw do odmiennej oceny stanu zdrowia badanego i wysnucia wniosku, że określony orzeczeniem z dnia 26.10.2011 r. uszczerbek na zdrowiu wynoszący 40% uległ pogorszeniu.

Na marginesie wskazać należy, że pogorszenie stanu zdrowia, nawet skutkujące powiększeniem stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, ale wywołane innymi przyczynami, aniżeli związane z wypadkiem lub chorobą, nie może rodzić prawa do żądania zwiększenia wcześniej przyznanego jednorazowego odszkodowania (S. Samol Sebastian, Komentarz do art. 12 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych [w:] Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Komentarz, Lach D. E., Samol S., Ślebzak K., Oficyna, 2010, LeX nr 55331).

W świetle wyżej przytoczonych zważeń, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, Sąd odwoławczy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Katarzyna Kijowska SSO Bogusław Łój SSO Małgorzata Woźniak-Zendran